

med varm luft, bliver sat til vægs med saglige argumenter.

Regeringen har været vært ved en konference om den fremtidige klimastrategi. Den blev holdt i mandags. De, der overværede debatten på denne konference, blev bekræftet i, at der er to måder at gribe klimadebatten an på. Den ene er at fremkomme med sagligt, velargumenteret materiale, med saglige argumenter. Det er det, jeg kunne konstatere, at bl.a. økonomi- og erhvervsministeren og miljøministeren gjorde. Det samme var tilfældet for Dansk Folkepartis repræsentant.

Den anden måde at debattere på er at fremkomme med påstande, som ingen bund har i virkeligheden og dermed indholdet af klimaplanen. Hovedformålet med denne form for debat er at så mistillid og skabe usikkerhed om den fremtidige danske klimapolitik. Denne form for debat er ikke til gavn for det danske samfund. Den er ikke til gavn for de danske arbejdspladser. Det er ikke til gavn for de initiativer, som kan realiseres gennem regeringens klimaplan.

Derfor er det vigtigt, at vi i dag får manet disse mørkemænd og -kvinder i jorden ved hjælp af saglige argumenter og faktisk viden. Allerhelst skal debatten ende med, at der står et samlet Folketing bag den klimapolitik, som skal føres i Danmark i de næste mange år.

Det kræver, at debatten i dag bliver ført i en positiv og konstruktiv ånd, hvor vi kan konstatere og også koncentrere os om det, der samler, i stedet for det, der skiller. Det er trods alt sådan, at der i forbindelse med realiseringen af indholdet af denne klimaplan skal indgås en række aftaler ikke mindst på energiområdet, hvor der er tradition for brede forlig.

Lad os håbe, at disse forlig kan blive endnu bredere end i dag, så mange flere partier kan komme med, så vi får den bredeste tilslutning som muligt.

Jeg glæder mig derfor til at høre indlæggene fra de to ministre, som jo skal lægge rammerne for den efterfølgende debat.

Kl. 16.30

tere det i Folketingssalen. Vi har allerede haft en konference, og det vil blive fulgt op af andre møder, så det er en god idé.

Regeringen fremlagde onsdag den 26. februar sit oplæg til en klimastrategi for Danmark. Oplægget tager sit udgangspunkt i, at Danmark skal opfylde sin reduktionsforpligtelse på 21 pct. på en omkostningseffektiv måde, for det er nødvendigt. Debatten er allerede godt i gang, og jeg håber, at vi i dag fortsætter den konstruktive diskussion.

Jeg vil ikke gå i detaljer med regeringens oplæg, men lad mig begynde med at slå to ting helt fast. For det første: Regeringen tager klimaproblemerne dybt alvorligt. De menneskeskabte klimaforandringer er en alvorlig trussel mod det globale miljø, og de kræver målrettet handling.

For det andet står regeringen fast ved opfyldelsen af Danmarks internationale forpligtelser under Kyotoprotokollen. Vi har som bekendt forpligtet os til at reducere udslippet af drivhusgasser med 21 pct. Det er en af de hårdeste forpligtelser, noget land i verden har påtaget sig. Debatten i dag bør tage sit udgangspunkt her.

Nu skal opgaven løses, og i regeringens oplæg ligger der en plan for arbejdet. Strategien bygger på en mere tilbundsående analyse, end der nogen sinde er foretaget tidligere.

Hovedkonklusionerne er som bekendt:

Uden nye politiske initiativer vil Danmark mangle at reducere udledningen af drivhusgasser med 20-25 mio. t drivhusgasser om året fra 2008 til 2012 for at leve op til vore forpligtelse. Det er væsentlig mere end tidligere forventet, men der er overhovedet ikke, som nogle har påstået, tale om en forøgelse af mankoen med 15-20 mio. t som følge af, at regeringen har stoppet nationale virkemidler.

Mankoen er derimod primært øget på grund af den valgte og ærlige opgørelsesmetode, som nøje er beskrevet i oplægget. At mankoen nu er gjort op til at være større end før, betyder selvfølgelig også, at klimaforpligtelserne bliver dyrere at indfri end hidtil antaget. Regeringen skønner, at det vil koste et sted mellem 1 og 5 mia. kr. årlig, afhængig af hvordan vi griber det an.

Jeg har sagt det før, men danskerne har altså krav på at kende disse omkostninger, for uanset hvor stor byrden bliver og hvordan den fordeles, vil det i sidste ende være de danske borgere, der skal betale regningen.

Stillet over for så vanskelig og dyr en opgave, er det mere relevant end nogen sinde at få mere

Besvarelse

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at rose forslagsstillerne for forespørgslen, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre. Jeg synes, det er en god idé, at vi her får en chance for også at disku-